

Együtt az egész lakossággal

Beszélgetés Molnár László elvtárrsal, a Fővárosi Tanács pártbizottsága titkárával

Az MSZMP Budapesti Bizottsága a napokban kibővített ülésen tárgyalta azokat a feladatokat, amelyeket a budapesti tanácsoknak a VIII. kongresszus határozata alapján meg kell valósítaniuk. Ennek kapcsán intéztünk néhány kérdést Molnár László elvtárrhoz, a Fővárosi Tanács pártbizottsága titkárához.

— Milyen tennivalókat tart elsősorban fontosnak a Fővárosi Tanács irányító munkájának hatásosabbá tételére?

— A Budapesti Pártbizottság a VIII. kongresszus ama megállapításából indul ki, hogy az utóbbi években társadalmunkban végbement változások az államhatalom fejlődésében is kifejezésre jutnak. Mind szélesebben bontakozik ki a szocialista demokracizmus, mind következetesebben érvényesül az állampolgárok egyenjogúsága, mind jobb az államhatalmi szervek és a lakosság közötti kapcsolat. A Budapesti Pártbizottság a tanácsok munkájában e vonások további erősítését tartja szükségesnek.

A tanácsi munka hatékonyabbá tételének ezernyi gyakorlati kihatása van. Budapest tanácsainak tevékenysége a kétmillió főváros mindennapi életének szinte valamennyi területét érinti. A lakosság ügyesbajos dolgainak gyorsabb, körültekintőbb elintézése, a jobb anyagi, egészségügyi és kulturális ellátás, a sokféle szolgáltatás magasabb színvonala, a főváros szobá, kényelmesebbé tétele közvetlenül is hozzájárul az élet-színvonal emeléséhez.

E munka irányításában, szervezésében elsősorú a szerepe a Fővárosi Tanácsnak, az apparátusnak és természetesen a kommunistáknak. A Budapesti Pártbizottság nemrég határozatot hozott, melynek értelmében a Fővárosi Tanács pártbizottságát kerületi pártbizottság jogkörével ruházta fel és a Budapesti Pártbizottság közvetlen irányítása alá helyezte. Bizonyos, hogy ez

is segít majd hatékonyabbá, közvetlenebbé tenni a tanácsok elvi irányítását.

— Hogyan kívánja ezt a célt a Fővárosi Tanács pártbizottsága a megnagyobbított hatáskörrel elősegíteni?

— Mindenekelőtt a különböző szintű szervek közötti lehető legjobb együttműködéssel. A lakosság igényeinek kielégítése nem korlátozódik csupán a kerületi tanácsok vagy a Fővárosi Tanács tevékenységére. Igen sokszor — például a nagyobb beruházások, építkezések, a közlekedés fejlesztése, egészségügy, oktatás terén — az országos szervek munkájával találkozunk. Sok probléma mint fővárosi probléma merül fel, de megoldása országos szervekre is tartozik. Ez gyakran idéz elő a munkában párhuzamos-ságot, felesleges átfedést, kettős irányítást, vagy — ami ennek következménye — a felelősség áthárítását a másik szerve. Nagyon fontos, hogy kölcsönösen megkeressük és megtaláljuk a megértő együttműködés útját, hogy ne ellentétesen, még csak ne is párhuzamosan, hanem egymás útját kiegészítve haladjunk.

Ennek elérésére bizonyos szabályok, rendeletek is szükségesek, de ennél fontosabb a helyes munkastílus kialakítása. A VIII. kongresszus óta észrevehető haladás van e téren. Ebben a szellemben akarunk továbbmenni.

Az alkotó együttműködés érinti a Fővárosi Tanács és a kerületi tanácsok viszonyát is. A Fővárosi Tanács nem mindig támaszkodik kellően a kerületi tanácsokra, és nem mindig biztosít számukra kellő önállóságot olyan kérdések eldöntésénél sem, ahol pedig a fejlődés ezt már régen sürgeti. Ugyanakkor a kerületi tanácsok munkájában néha bizonyos kerületi lokálpatriotizmus tapasztalható. Hajlamosak figyelmen kívül hagyni egész Budapest érdekeit. Így előfordul, hogy fontos várospolitikai kérdésekben nincs teljes egyöntetűség a Fővárosi Tanács és a kerületi tanácsok fellépésében.

Úgy tűnhetnék, hogy a Fővárosi Tanács és a kerületi tanácsok jó együttműködését mint „belső ügyet”, amely nem függ kívülálló szervtől, pusztán rendeletekkel könnyű megvalósítani. Mi azonban nemcsak rendeletekre, hanem meggyőzésre, helyes szemlélet kialakítására gondolunk. Nem utasításokkal, hanem azzal akarunk elérni jó együttműködést, hogy az érintettek — a Fővárosi Tanácsnál és a kerületi tanácsoknál egyaránt — megértsék a részletkérdések és az általános problémák szerves összefüggését. A Fővárosi Tanács is, a kerületi tanácsok is választott szervek. Nem jogaik korlátok közé szorításával, hanem ellenkezőleg: a tanácsdemokrácia széles körű kiterjesztése, a magasabb fokú felelősségért útján szeretnénk megoldani közös problémáinkat.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Oszályozás			
Szerző:	Falkai József		
Cím:	Együtt az egész lakossággal		
Forrás:	Népszabadság		
(Hely)	1963. aug. 8.	(Köt. v. fűz.)	(Oldal)
(Idő)			
Tárgy	352. 052. 0		
Hely	1963		
Idő			
Shemély			
Helyszám			

— Mit tart szükségesnek a tömegszervezetekkel való együttműködés megjavítására?

— Gyakran hangsúlyozzuk, hogy a tanács nemcsak államhatalmi szerv, hanem tömegszervezet is. Fontos feladata van a közvélemény formálásában, mindenekelőtt pedig abban, hogy a lakosság minél szélesebb rétegeit vonja be a hatalom gyakorlásába. E téren munkánkban még nagyon sok a kívánnivaló.

A Budapesti Pártbizottság legutóbbi ülésén elhatározta, hogy időszakonként napirendjére tűzi a főváros előtt álló legfontosabb feladatokat, s megvitatja a tömegszervezetekkel az együttműködés alapjait. Úgy gondolom, célszerű lenne, ha a Fővárosi Tanács és a kerületi tanácsok, hasonló módon a Hazafias Népfront, a szakszervezet és a KISZ megfelelő szintű szervezeteivel együtt, megtárgyalnának egy-egy fontosabb tennivalót, és közös határozatot hoznának. Szeretnénk elérni, hogy a

tömegszervezetek időközönként tegyenek javaslatokat a tanácsülések napirendjére, véleményezzék a tanácsok munkatervét, a jóváhagyott határozatok végrehajtására pedig a tanács és a tömegszervezetek vezetői együttes tervet dolgoznának ki.

Az állandó bizottságok eddig is fontos szerepet vittek abban, hogy a lakosságot bevonják az államigazgatás munkájába. A VIII. kongresszus szellemében és a legutóbbi választások után ennek sokkal tágabb lehetősége nyílik. Szeretnénk rendszeressé tenni, hogy az állandó bizottságok, a tömegszervezetek, nem utolsósorban a lakóbizottságok útján a dolgozók vitassák meg a legfontosabb építési, fejlesztési, ellátási problémákat és az összegezett véleményeket, javaslatokat a tanácsigazgatás, a tanácsülés elé vigyék. Százával hozhatnánk fel példát arra, hogy ily módon a lakosságot közvetlenül érintő sok sürgető problémát gyorsabban, jobban és általánosabb megalapozással tudnánk megoldani. Nagy segítséget jelentene a lakosság aktivizálása a kereskedelem ellenőrzésében, házközelési, gyámhatósági, gyermek- és ifjúságvédelmi ügyek intézésében. A tanács apparátus osztályai ilyen ügyekben a lakosság tevőleges segítségével sokkal gyorsabban és igazságosabban dönthetnének.

— Szó esett a tanács apparátusról. Milyen politikai munkát végez a pártszervezet az apparátus beosztottai körében?

— Mielőtt válaszolnék, szeretném leszögezni, hogy a tanács apparátus szelleme, munkastílusa sokat fejlődött, szakmai színvonala nagyot emelkedett, általában képes arra, hogy a megnövekedett szakmai és politikai követelményeknek eleget tegyenek. Ezt azért is mondom, mert a tanács apparátust elég gyakran igazságtalanul szidják.

De azt sem akarom állítani, hogy a gyakori bírálat ne lenne sok tekintetben jogos.

A pártbizottság legfontosabb feladatai közé sorolja, hogy segítsen kifejleszteni a szakigazgatási szervek munkájában a fejlődő szocialista állam jellegének megfelelő demokratikus vonásokat, az önállóságot, a felelősségérzetet, a határozottságot. A szakszervezet útján ankétokat, vitákat rendezünk. Elemezzük egy-egy konkrét ügy jó vagy rossz elintézésének tanulságait, végigkísérjük valamely saját intézkedés sokszor bosszantóan kacskaringós, bürokratikus útját, s ezek kapcsán vitatkozunk arról, hogyan lehetne s kellene jobban. Sokszor születnek helyes, életrevaló javaslatok. Az ezek alapján tett intézkedéseket a beosztottak sajátjuknak érzik, s örömmel változtatnak munkamódszerükön.

Politikai nevelőmunkával szeretnénk elérni, hogy az apparátus beosztottai érezzék át: a tanács nevében intézkednek, a lakosság bennük a megválasztott államhatalom megtestesítőjét látja. Igaz, ez gyakran azt is jelenti, hogy sok olyan hiányosságért is a tanácsot, pontosabban az apparátus dolgozóit hibáztatják, amiről a tanács valójában nem tehet. A tanács sem több lakást, sem több autóbust, sem több vizet, sem több tüzelőt nem képes előállítani. Türelemesen (a tanács dolgozóinak feltétlenül több türelmének kell lennie, mint az őt gondjaival felkereső, zaklatott ügyfélnek) ezt meg is lehet értetni mindenkiel. A lakosság sürgetését azonban fel lehet használni arra, hogy működ-jék ő maga is tevőlegesen közre olyan tennivalóknál, amelyek gyors megoldását jogosan várja a tanácstól. Ez is közelebb visz ama elv töretlen megvalósításához, hogy az állami feladatoknak az egész lakosság közvetlen részvételével és ellenőrzésével kell megvalósulniuk.

Fábián Ferenc